

HOTĂRÎRE
cu privire la cauza contravențională

14.03.2014

Judecătoria Centru, mun. Chișinău

Instanța compusă din:

Președintele ședinței, judecătorul

Liubovi Brînză

Grefier

Liuba Gori

Cu participarea avocaților

Rusanovschi Radu, Postoronco Aliona

Examinând în ședința de judecată publică cererea depusă de xxxNUMExxxx Mihai privind revizuirea procesului contravențional intentat în baza procesului-verbal din 24.10.2010 întocmit în baza art.242 alin.(2) CC RM

A CONSTATAT:

xxxNUMExxxx Mihai a depus prezenta cerere solicitând revizuirea procesului contravențional intentat în baza procesului-verbal din 24.10.2010 întocmit în baza art.242 alin.(2) CC RM.

În motivarea cererii, xxxNUMExxxx a indicat că, s-a adresat în instanța de judecată cu o contestație asupra procesului-verbal cu privire la contravenție din 24.10.2010 și asupra deciziei de sancționare. Prin hotărîrea Judecătoria Centru, mun. Chișinău, contestația a fost respinsă ca neîntemeiată. Hotărîrea a fost atacată cu recurs. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău nr.4r-292/12 din 13.02.2012 recursul a fost respins ca nefondat. Prin încheierea Judecătoria Centru, mun. Chișinău, din 15.03.2012 s-a dispus corectarea erorilor materiale strecurate în textul hotărîrii. Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 15.03.2012 s-a dispus corectarea erorilor materiale admise în Decizia Curții de Apel Chișinău din 13.02.2012.

Nu este de acord cu hotărîrile pronunțate în cauza dată. Atît hotărîrea primei instanțe cît și Decizia Curții de Apel conțin motivații și argumente potrivnice. Instanța s-a pronunțat asupra unor lucruri și fapte care nu au fost stabilite și dovedite, în consecință pronunțînd o hotărîre neîntemeiată și ilegală. Instanța de fond la adoptarea hotărîrii, în partea descriptivă a comis erori de drept care apoi le definește ca erori materiale, corectîndu-le prin încheierea din 15.03.2012, în lipsa contravenientului, după examinarea cauzei la Curtea de Apel. Aceste erori însă, prin corectare, schimbă vădit conținutul textului. Ulterior, instanța de apel, judecînd în ședință deschisă în ordine de recurs cauza contravențională de acuzare a lui xxxNUMExxxx, omite să i-a în considerație erorile primei instanțe, mai mult ca atît, nici nu le depistează, copiind conținutul din hotărîrea primei instanțe în decizia instanței de apel. Instanța de recurs nu a dat o cercetare completă nici tuturor motivelor invocate în recurs, nu s-a expus asupra lor și nu a motivat motivele omiterii sau admiterii lor. În consecință a fost încălcat art.13 CEDO. Indicînd că art.4 din Protocolul nr.7 la CEDO prevede excepții de deschidere a procesului în cazul în care a fost adoptată o hotărîre definitivă. Redeschiderea procesului poate avea loc dacă fapte noi ori recent descoperite sau un viciu fundamental au afectat hotărîrea pronunțată în cadrul procedurii precedente. Ca viciu fundamental în cadrul procedurii precedente care a afectat hotărîrea pronunțată poate fi considerat încălcarea esențială a drepturilor și libertăților garantate de CEDO și reglementările de legislația națională prin lege procesuală sau prin lege materială. Instanța de fond, nu a examinat circumstanțele importante ale cauzei și nu a dat o apreciere tuturor faptelor ca fiind stabilite. Nu s-a luat în considerație multiplele încălcări comise din partea agentului constator începînd cu întocmirea procesului-verbal de cercetare la fața locului cu vădite greșeli și terminînd cu declarațiile acestuia în ședința de judecată. Instanța nu a dat apreciere rapoartelor de expertiză.

Contravenientul, xxxNUMExxxx, în ședința de judecată nu s-a prezentat fiind legal citat despre data, ora și locul desfășurării ședinței de judecată, dar a depus o cerere de examinare în lipsă, pentru ce instanța a decis examinarea cauzei în lipsa sa, interesele acestuia fiind apărute în judecată de către avocatul, Postoronco Aliona.

Reprezentantul agentului constator, Toma Ion, în ședința de judecată nu a susținut contestația depusă solicitînd respingerea acesteia ca neîntemeiată explicînd că, potrivit materialelor cauzei, inclusiv schița accidentului rutier, rezultă că contravenientul este vinovat de producerea accidentului rutier care a încălcat prevederile pct.39 din RCR. Indicînd că xxxNUMExxxx trebuia să se asigure înainte de a efectua manevra la stînga că toți participanții la trafic îi oferă posibilitatea de a efectua manevra. La momentul întocmirii schiței accidentului rutier, participanții accidentului au fost la fața locului și careva obiecții nu au fost invocate la acel moment. La baza întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție în privința contravenientului a stat schița accidentului rutier semnată de conducătorii auto implicați în producerea accidentului rutier, declarațiile acestora și restul materialelor cauzei. Nu este obligatoriu ca agentul constator să dispună efectuarea unei expertize dacă sunt clare circumstanțele producerii accidentului rutier.

Victima, MorozanxxxNUMExxxx, în ședința de judecată a declarat că, la data de 24.10.2010 se deplasa pe str. Hîncești la volanul automobilului de model Mercedes 412 cu n/C NF 530. A staționat la stația Docuceaev, după care a pornit deplasarea în continuare pe str.Hîncești. Se deplasa pe banda din stînga. Ajungînd la intersecție cu str.Academiei, pe banda din dreapta se deplasa un automobil de model Mitsubishi Colt. Ajungînd în intersecție, automobilul Mitsubishi a virat brusca la stînga în fața sa și din inerție a tamponat automobilul de model Iveco care staționa. Imediat a telefonat la poliție. Ulterior a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție în privința lui xxxNUMExxxx. Declară că se deplasa cu o viteză de circa 50 km/h. Automobilul contravenientului se deplasa în rînd cu sine și în fața sa a vrut să vireze la stînga. Contravenientul se deplasa puțin înaintea sa, dar paralel. Consideră că contravenientul nu a observat automobilul său. Indicînd că distanța de la bordura din stînga pînă la automobilul său era de circa 1 metru. Accidentul s-a produs pe banda sa de deplasare. Automobilul victimei, Axenti, era parcat. După tamponarea cu automobilul contravenientului, automobilul său a fost proiectat înspre automobilul de model Iveco care era parcat lîngă intersecția str.Academiei cu str. Hîncești. A semnat benevol schița accidentului rutier. Nimeni nu a invocat careva obiecții asupra acesteia. Automobilul său a fost tamponat în roata și aripa din față dreapta. După tamponarea cu automobilul victimei, Axenti Alexei, automobilului său i-a fost deteriorată toată partea din față.

Victima, Axenti Alexei, în ședința de judecată a declarat că, la data de 24.10.2010 se afla pe str. Academiei, mun. Chișinău. Discuta cu o persoană în apropierea automobilului său care era parcat în apropierea intersecției str. Academiei cu str. Hîncești. În acel moment a auzit o lovitură. S-a întors și a văzut un automobil de model Mercedes care se deplasa în direcția automobilului său. După producerea accidentului rutier a fost chemată poliția fiind luate măsurile necesare. Declară că automobilul victimei l-a văzut doar după impactul cu automobilul contravenientului. La momentul producerii impactului între automobilul de model Mercedes și automobilul contravenientului se afla cu spatele. Declară că contravenientul a participat la întocmirea schiței accidentului rutier și nu a invocat careva obiecții. Indică că automobilul său a fost lovit din partea din spate. Acesta era parcat în preajma intersecției str. Academiei cu str. Hîncești, mun. Chișinău.

Audiind participanții la proces, studiind cererea de revizuire în raport cu totalitatea materialelor cauzei, instanța de judecată ajunge la concluzia respingerii cererii din următoarele motive:

Potrivit art.475 alin.(1) CC RM, procedura de revizuire se deschide în favoarea contravenientului în termen de cel mult 6 luni din momentul apariției unuia dintre temeiurile prevăzute la alin.(2).

Conform alin.(2) art.475 CC RM, revizuirea procesului contravențional poate fi cerută dacă:

- a) instanța de judecată internațională, prin hotărâre, a constatat o încălcare a drepturilor și libertăților omului care poate fi reparată la o nouă judecare;
- b) Curtea Constituțională a declarat neconstituțională prevederea legii aplicată în cauza respectivă;
- c) legea nouă înlătură caracterul contravențional al faptei sau ameliorează situația contravenientului în a cărui privință nu a fost executată integral sancțiunea contravențională;
- d) există o procedură pomică în cauza dată în fața unei instanțe internaționale;
- e) prin hotărâre definitivă s-a constatat că agentul constatat, procurorul sau judecătorul a comis, în cursul constatării și judecării acestei cauze, abuzuri ce constituie infracțiuni

În același timp, potrivit alin.(2) art.4 din Protocolul nr.7 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale din 1950, este posibilă redeschiderea procesului, conform legii și procedurii penale a statului respectiv, dacă fapte noi sau recent descoperite sau un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente sunt de natură să afecteze hotărârea pronunțată.

Potrivit pct.44 art.6 CPP RM, prin viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată se înțelege o încălcare esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale.

Avînd în vedere faptul ratificării de către Republica Moldova a sus-numitei convenții, aceasta, în acord cu prevederile art.4 și 8 din Constituția RM, constituie izvor direct pentru RM. În acest fel, instanța conchide asupra aplicabilității în speță a temeiului de revizuire a procesului contravențional prevăzut de alin.(2) art.4 din Protocolul nr.7 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale; or, prin hotărârea Judecătorei Centru din 07.12.2011 prin care a fost respinsă contestația lui xxxNUMExxxx asupra procesului-verbal cu privire la contravenție și deciziei de sancționare din 24.10.2010, respectiv, Decizia Curții de Apel Chișinău din 13.02.2012 prin care a fost menținută hotărârea instanței de fond, au fost încălcate drepturile contravenientului, prin strecurarea în hotărârile emise a unor erori imposibil de reparat prin intermediul unei încheieri de corectare, erori care modifică substanțial starea de lucruri stabilite atît la faza constatării faptei contravenționale cît și la faza judecării cauzei.

În concluzie, instanța constată prezența unui temei de revizuire a procesului contravențional intentat în privința lui xxxNUMExxxx în baza art.242 alin.(2) CC RM.

În același timp, instanța reține că temeiul revizuirii procesului contravențional intentat în privința lui xxxNUMExxxx a apărut odată cu examinarea recursului contravenientului asupra hotărîrii Judecătorei Centru din 07.12.2011 prin care a fost respinsă contestația lui xxxNUMExxxx asupra procesului-verbal cu privire la contravenție și deciziei de sancționare din 24.10.2010, prin care a fost menținută hotărîrea Judecătorei Centru din 07.12.2011. Totodată, cererea de revizuire a fost depusă la data de 02.05.2012 fiind suplimentată la data de 09.07.2012.

Cu privire la fapta contravențională imputată contravenientului, xxxNUMExxxx, în ședința de judecată s-a constatat cu certitudine că, la data de 24.10.2010, în jurul orei 13:05 min., de către agentul constatat – Șerban Igor, a fost întocmit în privința lui xxxNUMExxxx un proces-verbal cu privire la contravenție în baza art.242 alin.(2) CC RM, precum că ultimul, la aceeași dată, pe la orele 11.30 în mun.Chișinău, la intersecția str. șos. Hîncești cu str. Academiei, fiind la volanul automobilului de model Mitsubishi Colt cu n/î C LE 641, prealabil începerii schimbării direcției de mers nu s-a asigurat că aceasta va fi efectuată în siguranță ca urmare tamponînd automobilul de model Mercedes cu n/î C NF 530 care din inerție s-a tamponat cu automobilul de model Iveco cu n/î K AG 883 care era parcat la intersecția nominalizată. Pentru ce, ulterior a fost emisă decizia de sancționare sub formă de amendă în mărime de 50 unități convenționale.

Instanța reține că contravenientul, xxxNUMExxxx, nu se consideră vinovat de producerea accidentului rutier din data de 24.10.2010 ce a avut loc la intersecția str. șos. Hîncești cu str. Academiei, mun. Chișinău, invocînd faptul că anume victima, MorozanxxxxNUMExxxx, se face vinovat de producerea accidentului din motivul conducerii mijlocului de transport cu depășirea limitei de viteză.

Potrivit reglementărilor în vigoare stabilirea vinovăției unei persoane în comiterea unei fapte contravenționale are loc în baza unor probe care urmează a fi colectate, administrate și cercetate la faza stabilirii faptei contravenționale.

În conformitate cu art.425 alin.(3) Codul Contravențional, aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care și-a format-o cercetînd toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei și călăuzindu-se de lege.

Potrivit art.425 alin.(1) Codul contravențional, probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției și la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

Iar potrivit alin.(5) al articolului enunțat, sînt admisibile probele pertinente, concludente și utile, administrate în conformitate cu prezentul cod.

Conform materialelor dosarului, declarațiilor participanților la proces, instanța găsește că vina lui xxxNUMExxxx de comiterea contravenției imputate este demonstrată și acesta corect a fost sancționat contravențional de către agentul constatat, deoarece s-a dovedit faptul că, ultimul la momentul comiterii accidentului rutier, deplasîndu-se pe str. șos. Hîncești, pe banda a II-a de circulație (banda de mijloc), prealabil schimbării direcției de mers la stînga spre banda a III-a nu s-a asigurat în efectuarea manevrei fapt care a dus la producerea impactului cu automobilul de model Mercedes cu n/î C NF 530 condus de victima, MorozanxxxxNUMExxxx, care se deplasa pe banda a III-a de circulație, puțin în spatele contravenientului, unde în rezultatul impactului, automobilul victimei,

MorozaNxxxxNUMExxxx, din inerție a fost proiectat în automobilul de model Iveco ce-i aparține victimei, Axenti Alexei, care era parcat în preajma intersecției șos. Hîncești cu str. Academiei.

Vina petiționarului, xxxNUMExxxx, în comiterea faptei contravenționale prevăzute la art.242 alin.(2) CC RM și imputate este dovedită prin totalitatea probelor administrate și cercetate în ședința de judecată prin coraborarea acestora, obținute prin intermediul următoarelor mijloace și procedee probatorii: declarațiile victimei, MorozaNxxxxNUMExxxx, ale victimei, Axenti Alexei, și ale reprezentantului agentului constator, Toma Ion, date în ședința de judecată; procesul-verbal cu privire la contravenție din 24.10.2010; procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier din 24.10.2010; schița accidentului rutier semnată de toți trei conducători auto implicați în producerea accidentului rutier.

Instanța nu poate lua în considerație poziția contravenientului susținută în ședința de judecată prin intermediul avocatului său, Postoronco Aliona, precum că din caracterul deteriorărilor automobilelor condus de contravenient și victima, MorozaNxxxxNUMExxxx, ar rezulta că ultimul nu a respectat distanța laterală dintre vehicule din care cauză a și avut loc accidentul rutier. Respectiva versiune înaintată de petiționar este combătută prin totalitatea materialelor cauzei. La concret, instanța constată că caracterul deteriorărilor este de fapt rezultatul poziției automobilelor pînă la momentul producerii accidentului. Din materialele cauzei, inclusiv declarațiile victimei, MorozaNxxxxNUMExxxx, rezultă că acesta se deplasa practic paralel cu contravenientul, pe benzi diferite, ultimul fiind puțin înaintea victimei, și deoarece contravenientul a schimbat direcția de mers spre stînga în momentul în care victima, MorozaNxxxxNUMExxxx, era practic paralel cu automobilul condus de petiționar, deteriorările automobilelor au luat o astfel de formă – deformare longitudinală. Dacă victima se deplasa cu mult în spatele petiționarului, atunci în caz de efectuare de către contravenient a unei manevre de schimbare a direcției de mers la stînga, caracterul deteriorărilor, într-adevăr era să fie altul. În speță însă, în momentul efectuării de către petiționar a manevrei de schimbare a direcției de deplasare spre stînga, spre banda pe care se deplasa victima, ultimul se afla cu puțin în spatele automobilului condus de contravenient, adică practic paralel, fapt care a și servit la obținerea unor astfel de caractere a deteriorărilor automobilelor.

La fel, instanța reține că, victima, MorozaNxxxxNUMExxxx, se deplasa pe banda III, contravenientul se deplasa pe banda de mijloc, fapt confirmat de însuși contravenient, iar accidentul, potrivit materialelor cauzei, a avut loc pe banda III adică pe banda de circulație pe care se deplasa victima. Potrivit schiței accidentului rutier, distanța de la locul producerii accidentului rutier pînă la bordura din partea stîngă este de 2,1 metri. În același timp, potrivit schiței, lățimea străzii pe porțiunea dată de drum este de 9,3 metri, de unde rezultă că locul accidentului rutier a fost anume banda III, adică banda extremă stînga. Instanța reține că schița accidentului rutier, din care rezultă cu certitudine vina lui xxxNUMExxxx în comiterea faptei imputate, a fost semnată de toți trei conducători auto implicați în producerea accidentului rutier, nefiind invocate careva obiecții de către petiționar referitor la starea de lucruri stabilite și reflectate în schiță, cele indicate în schiță fiind astfel conform realității. Totodată, instanța constată că contravenientul nu a fost supus cărorva presiuni fizice sau psihice din partea agentului sau altor persoane, ca să semneze schița accidentului rutier cu care să fie de acord, fără să invoce careva obiecții.

Studiind procesul-verbal cu privire la contravenție din 24.10.2010 întocmit în privința lui xxxNUMExxxx în baza art.242 alin.(2) CC RM, instanța constată că petiționarul a recunoscut vina în cele comise și imputate, fapt confirmat prin completarea rubricii „obiecțiile persoanei în a cărei privință a fost întocmit procesul-verbal” cu cuvintele „în accident recunosc vina”, și aplicarea semnăturii de către contravenient în rubricile necesare ale procesului-verbal, nefiind invocate careva obiecții. Totodată, instanța constată că contravenientul, xxxNUMExxxx nu a fost supus cărorva presiuni fizice sau psihice din partea agentului sau altor persoane, ca să semneze numitul procesul-verbal.

La fel, în calitate de motiv al anulării procesului-verbal și deciziei de sancționare, contravenientul, xxxNUMExxxx a indicat și faptul că ca și cum, agentul constator a stabilit vinovăția sa în baza presupunerilor, prin stipularea în procesul-verbal cu privire la contravenție a următorului fapt: „probabil, începerii schimbării direcției de mers conducătorul automobilului Mitsubishi Colt cu n/î CLE 641 nu s-a asigurat de această manevră ... ca urmare s-a tamponat cu automobilul de model Mercedes cu n/î C NF 530”. Instanța reține însă că de fapt, în conținutul procesului-verbal cu privire la contravenție, la rubrica „a comis fapta”, agentul constator, a indicat cuvîntul „prealabil” ci nu „probabil”, termen utilizat în cadrul pct.39. 1) din RCR.

Cît privește cerința petiționarului de anulare a procesului-verbal și deciziei de sancționare din motivul că agentul constator nu i-a adus la cunoștință drepturile și obligațiile sale, instanța o apreciază critic. Or, din materialele cauzei rezultă că xxxNUMExxxx a primit copia procesului-verbal cu privire la contravenție pe versoul căreia sunt specificate drepturile și obligațiile sale. La fel, instanța reține semnătura contravenientului la rubrica „semnătura persoanei în privința căreia s-a întocmit procesul-verbal” din conținutul procesului-verbal, de unde reiese că agentul constator i-a adus la cunoștință contravenientului drepturile și obligațiile prevăzute de lege.

Cît privește rapoartele de expertiză nr.688 din 30.11.2010 efectuat de CEXIN și nr.1542 din 15.07.2011 efectuat de CNEJ a Ministerului Justiției, instanța reține: potrivit raportului de expertiză nr.688 din 30.11.2010, viteza de deplasare a automobilului victimei, MorozaNxxxxNUMExxxx, era de 71 km/h. În același timp, potrivit raportului de expertiză nr.1542 din 15.07.2011 efectuat de CNEJ a Ministerului Justiției, viteza de deplasare era de circa 57 km/h.

Avînd în vedere existența unor raporturi de expertiză cu concluzii diferite vis-a-vis de viteza de deplasare a automobilului victimei, MorozaNxxxxNUMExxxx, luînd în considerație regula *in dubio pro reo*, instanța consideră aplicabile în speță concluziile raportului de expertiză nr.1542 din 15.07.2011 efectuat de CNEJ a Ministerului Justiției.

Potrivit pct.47. 1) lit.a) a RCR, în localități, limita maximă de viteză a vehiculelor pe drumurile publice este de 50 km/h. În același timp, potrivit alin.(1) art.236 CC RM, constituie contravenție, depășirea vitezei de circulație stabilită pe sectorul respectiv de drum de la 10 la 20 km/oră. Interpretînd sistematic normele de la pct.47. 1) lit.a) a RCR și alin.(1) art.236 CC RM, instanța ajunge la concluzia că depășirea limitei de viteză pînă la 10 km/h peste limita maximă, nu constituie încălcare de lege. În speță, limita maximă admisibilă este de 50 km/h. Conform raportului de expertiză nr.1542 din 15.07.2011 efectuat de CNEJ a Ministerului Justiției, viteza de deplasare a automobilului condus de victima, MorozaNxxxxNUMExxxx, este de circa 57 km/h, adică nu era mai mare de 10 km/h peste limita maximă.

În aceste condiții, instanța conchide că comportamentul victimei, MorozaNxxxxNUMExxxx, nu se află în legătură cauzală cu accidentul rutier produs. Pe cale de consecință, vinovat în producerea accidentului este contravenientul, xxxNUMExxxx.

În astfel de circumstanțe, în baza celor relatate, instanța de judecată respinge cererea depusă de xxxNUMExxxx privind revizuirea procesului contravențional intentat în baza procesului-verbal din 24.10.2010 întocmit în baza art.242 alin.(2) CC RM și menține fără modificări procesul-verbal cu privire la contravenție din 24.10.2010 și Decizia de sancționare din 24.10.2010 privind sancționarea lui xxxNUMExxxx în baza art.242 alin. (2) CC RM cu amendă în mărime de 50 unități convenționale.

În baza celor expuse, în conformitate cu art. 477 CC RM, instanța de judecată

H O T Ă R Ă Ș T E:

A respinge cererea depusă de xxxNUMExxxx Mihai privind revizuirea procesului contravențional intentat în baza procesului-verbal din 24.10.2010 întocmit în baza art.242 alin.(2) CC RM, ca fiind neîntemeiată.

Hotărîrea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile prin intermediul Judecătoriei Centru, mun. Chișinău.

Președintele ședinței

Judecătorul

Liubovi Brîzna